

Individuel Udbyttedeling vil i Almindelighed ikke bringe Arbejderen saa store Beløb, at den kan give ham nogen væsentlig Stimulans, og kollektiv Udbyttedeling vilde slet ikke virke som nogen saadan.

C. Arbejdsgiverorganisationer.

1. *Komiteen for Næringsmidler i Paris. (Comité de l'alimentation parisienne).*

Komiteen udtaler sig bestemt imod obligatorisk Udbyttedeling, som vilde føre til Personalets Indblanding i Virksomhedens Ledelse og derigennem vilde skade Lederens nødvendige og urørlige Autoritet.

Komiteen repræsenterer særligt parisiske Detailhandlende og fremhæver, at der for deres Vedkommende gør sig særlige Grunde gældende imod Udbyttedelings-Systemet:

Deres Regnskabsvæsen er i Reglen meget enkelt, og det vil nærmest være umuligt for dem paa en tilstrækkeligt fyldestgørende Maade at opgøre en Status, der kunde danne Grundlaget for Udbyttedeling.

Antallet af Funktionærer er i Reglen meget lille, og disse er for største Delen mindreaarige.

Personalet lever hos Principalerne under familiære Forhold og sætter mere Pris paa at faa Gratifikationer ved Aarets Slutning eller Præmier, Provision, Tantième o. lign.; ogsaa Principalerne foretrækker disse Former.

Udbyttet er ofte Frugten af Indehaverens eget Initiativ og Dygtighed.

2. *Foreningen af Detaillister i Frankrig. (Fédération des commerçants détaillants de France).*

Foreningen opfordrer selv sine Medlemmer til at interessere Funktionærerne i Forretningens Gang; dette sker imidlertid ikke gennem en egentlig Udbyttedeling, men ved Tantième, Provision o. lign.

Foreningen er Modstander af obligatorisk Udbyttedeling for Handelens Vedkommende, fordi den ikke vil kunne tage Hensyn til Virksomhedernes forskellige Udbytte, og derfor vilde give indbyrdes meget afvigende Resultater, hvad Funktionærerne vilde være de første til at beklage.

Udbyttedelingen vilde dernæst medføre, at Forretningerne maatte offentliggøre deres Vinding og Tab. Hvis Udbyttet syntes stort, vilde det af den offentlige Mening straks blive bebrejdet Virksomheden, og var det ringe, vilde Offentliggørelsen skade Forretningens Kredit. Endelig vilde Udbyttedelingen gøre Indgreb i Forretningsmandens Autoritet.

Ud fra til Dels samme Betragtninger er Foreningen Modstander af, at der gennem Lovgivningen gives Regler for frivillig Udbyttedeling.

3. *Foreningen for Bygningsindustri og offentlige Arbejder. (Fédération nationale du bâtiment et des travaux publics).*

Foreningen er ikke Tilhænger af Udbyttedeling, hverken tvungen eller frivillig. Foreningens Medlemmer kan paa anden og bedre Maade interessere Arbejderne i Forretningens Gang, f. Eks. gennem Gratifikationer ved Aarets Slutning o. lign. Medlemmerne gør alle noget saadant, men hver paa sin Maade.

Udbyttedeling indenfor Bygningsindustrien vilde støde paa den Vanskelighed, at der hengaar lang Tid, før Udbyttet af et Foretagende kan konstateres.